

GAZETA® BRAȘOVULUI

**FACEM
LUMINĂ
ÎN CETATE**

Se distribuie gratuit
www.gazetabrasovului.ro
www.facebook.com/gazetabrasovului

COARNE? SAU TROFEE?

Omul, prin esența existenței sale este vânător. Inițial de foame, mai apoi de distracție. »pag. 6

Peste 6000 de cărți rare!

Cea mai surprinzătoare poveste pare, însă, cea a lăzii făcliilor.

»pag. 7

Fan Matinal, din Martie cu Antena 1 Brașov

Exclusiv - revista presei în fiecare vineri cu editorialistul Gazetei - Cornelius Popa

Editorial

România lui "știu io mai bine!"

Cornelius POPA

Pentru că asta sîntem: o România fracturată în tabloidizare, în gregar. O România nu intransigentă, ci una care nu cunoaște toleranța. O Românie pasională în zona de derizoriu și, din păcate, nepăsătoare în zona cu adevărat majoră. De un emoțional visceral, din familia lui "lasă, bă, că știu io mai bine". De un emoțional care ține covârșitor de maț.

Dintr-o minimă decență, am evitat subiectul Antenelor. Dar nu pot să nu mă opresc, încă o dată consternat, asupra consecințelor: o Românie din nou divizată. Pentru a nu mai știu cîta oară. O Românie împărțită în două tabere, întotdeauna antagoniste, întotdeauna nu intransigente, ci fundamental lipsite de toleranță, mereu – cel puțin/sau mai ales – verbal agresive una la adresa ceilalte. Și fac apel la memoria colectivă pentru a ne reaminti, împreună, "sumarul" acestor scindări ale societății românești.

Intotdeauna – sau aproape întotdeauna - subiectele au fost din zona minoră. Din zona noninformației sau pseudoinformației. Din zona tabloidului. Dintr-o zonă marginală în care, într-o lume sănătoasă (la cap mă refer), eventual oarece publicații imunde s-ar bălăci. România se scindează periodic în două pe subiecte marginale. Acum au fost

Antenele. Aici nu este vorba despre libertatea de exprimare, ci de altele pe care nu le mai comentez. A fost legea antifumat. A fost și este poziționatul pro/contra DNA, justiție etc. Dar un partizanat (sau anti-partizanat) care dă naștere unor pasiuni de microbiști (din familia "pe ei, pe ei, pe ei tu-i mama lor, nu unor argumente de logică. Și au mai fost operațiile estetice ale nu mai știu cui, nenorocirea din club, planorul dispărut etc., etc., etc.

Invariabil, scenariul s-a repetat și se repetă: întîi apar la televiziuni – multe, exagerat de multe raportat la numărul de jurnaliști profesioniști existenți – cițiva indivizi, aduși parcă special din zona inculturii, primitivismului, gregarului. Ei sînt cei care își dau cu părerea, cei care formează curente în opinia publică. Cei care spală, de fapt, creierele celor care nu apelează la butonul salvator al telecomenzii. Și ce vedem? În primul rînd, suficiență. Maximă suficiență. Și superficialitate. Și calp

intelectual. Excepțiile, iarăși repet, sînt rarissime.

Iar toate acestea se propagă, în efect de cascadă, în societate. "Sinterm orientați de audiență", zbiară ca din gură de șarpe zișii realizatori de emisiuni. "Asta cere lumea, asta oferim", se aude și ecoul lor. Dar, de fapt, orientarea nu este dată de cererea pieței, nu în primul rînd de aceasta, ci de nivelul – de fapt subnivelul – de pregătire al realizatorilor. Este mai facil să vorbești despre isprăvile unor Becali decît despre criza imigranților. Este mai lesne a tăfășui despre imunitatea lui Păun sau Mădălin Voicu decît despre candidatura lui Trump sau despre intervenția manu militari a Rusiei în Siria. Subiecte de care, pînă la urmă, depinde soarta noastră, a tuturor.

Dar e mai simplu așa. Cu Becali, cu Tonciu, cu Salam, cu Guță. Este mai simplu să rupi o Românie în două tabere antagoniste pe subiecte minore. Este mai simplu să arunci

"petarde" decît să tratezi subiectele cu adevărat relevante. Și, bunăntes, este mult mai convenabil pentru un pachet de conducători care trag, pe cale de consecință, foolele unei pseudo-agende publice și își fac de cap nestingheriți.

In 25 de ani, genul acesta de presă a dus, pas cu pas, spre îndobitocire. Spre formarea unor tabere a căror... ideologie este dată de emoțional. De un emoțional visceral, din familia lui "lasă, bă, că știu io mai bine". De un emoțional care ține covârșitor de maț. De mațul clipei de față, nici măcar de cel viitor. Și care tabere sînt gata să își dea în cap una altele în numele unor idei care nici măcar nu le aparțin.

Pentru că asta sîntem: o România fracturată în tabloidizare, în gregar. O România nu intransigentă, ci una care nu cunoaște toleranța. O Românie pasională în zona de derizoriu și, din păcate, nepăsătoare în zona cu adevărat majoră.

Contraeditorial

O buturugă mică a avut ac de cojoc(aru)ditamai carului în vreme că agentul rămâne un personaj virtual

Mariana
SEBENI-COMȘA

Rar mi-a fost dat să văd atâta patimă pe un subiect de tot rahatul. Doar alegerea președintelui mi-a mai împărțit prietenii în două, pontănaci și bășiști, bășiștii fiind, firește, cei care îl susțineau, paradoxal, pe Iohannis, căci Băsescu nu candida. Ei, acum e aproape la fel. Prietenii mei se împart în godănaci și antigodină. Dacă îi întrebi pe godănaci ce îi mână în luptă, îți vorbesc despre principii, abuzuri și reguli. Dacă

le întorci vorba și insiști exact pe reguli și regulamente, adică pe esența unui job care implică uniformă, arme și amenzi, spun că ești contra curentului și dusă cu pluta. Și conștiința că tocmai ai mai redus lista amicilor reali sau virtuali.

Despre principii vorbesc și eu, însă noțiunea are sensuri diferite, după cum mi s-a demonstrat cu vârf și îndesat în ultimele zile, de când cu iureșul creat de agentul de la circulație ajuns lider de opinie în țara mea. Eu nu am renunțat la argumentele mele, nici la principii. Am renunțat, însă, la încercarea de a demonstra că valul e într-o direcție greșită. De ce am făcut asta? Păi, o face tocmai Godină mai bine decât mine. Și așa-zisii lui susținători îmbrăcați în uniforma plătită și de mine. Aceștia au anunțat că vor face mitinguri de susținere a cauzei agentului

brașovean. Inclusiv la Brașov. Au venit tocmai de la Craiova, de la București, de la Mureș sau Galați. În final, la așa-zisul protest erau 34 de polițiști. Puțini, dar motivați de ceva să străbată drum lung până aici. Cu vuvuzele, claxoane și steaguri tricolore.

Nu numai că, odată ajunși aici, nu l-au găsit pe cel care îi mână în luptă de pe Facebook. Godină a rămas virtual. Nu a venit la ei să le strângă mâna, să îi bată pe umăr, să le spună o vorbă bună sau să le mulțumească pentru deranj. Ori să le aducă apă, ceai, pișcoturi sau orice altceva ar da el unor oameni veniți din partea cealaltă de țară la el în ogradă. Oare există? - glumeau câțiva hâtrii. Și mi s-a demonstrat că nu.

În aceste condiții, protestatarii au schimbat cauza: vor mai puțină birocrație în poliție, mai

puțini polițiști în birouri și mai mulți pe stradă. Ah, și salarii mai mari pentru cei de pe stradă. Au fost primiți de șeful semi-pensionat al IPJ, chestorul Ioan Aron, pentru negocieri. Și au negociat ceva anchete interne și măsuri în campusul universitar, acolo unde un alt polițist încalcă legile statului, dar mai ales pe cele ale bunului simț.

Comisarul șef Teodor Cojocaru, acuzat că spionează fetele căministe cu ajutorul sistemului de supraveghere video montat în campus pentru siguranța studenților căminști. Problemă pusă, și ea, în cărucia lui Aron de la IPJ de către godănaci, nicidecum în cea a lui Popa de la municipiu, în a cărui responsabilitate s-ar afla problema în mod firesc.

Ei, acum eu am altă nedumerire. Va trebui să înțeleg de una singură cum de un om

care vreme de 31 de ani a făcut parte dintr-un sistem organizat polițienește, pe principii de onoare, reguli, regulamente, ierarhii și tot așa, care a fost școlit pe la FBI, care a ținut la imaginea sa ca la icoană și a ajuns chestor și șef peste IPJ Brașov, așa cum este Ioan Aron, cum de un astfel de purtător de uniformă cu stele multe a ales calea cea mai simplă și mai rușinoasă spre ieșire.

Alăsat, astfel, cale liberă godănacilor să își strige victoria aparentă. Și aceștia chiar o fac. Mi s-a spus că alegerea acestei căi "e o chestiune de onoare". Păi, tocmai despre onoare vorbesc și eu. Și despre apărarea ei. Și despre principii. Și respectarea lor. Și despre respectarea adevărului. Înțeleg că buturuga mică poate răsturna carul mare. Dar un ciot nu poate. Cel mult îl zdruncină.

NORMALITATEA LA ROMÂNII

Când discut despre normalitate îmi vine automat în minte o așa - zisă lege a lui Murphy care spune cam așa : durata unui minut depinde de care parte a ușii de la baie te afli. Așa și cu normalitatea și anormalitatea. Sunt chestiuni care unora li se par normale, dar în același timp altora li se par anormale. Societatea românească de după 1989, cel puțin, a dovedit că poate să fie în același timp și normală și anormală.

La fel cum oamenii sunt diferiți dar și asemănători (sau chiar la fel) în același timp, românii sunt și normali și anormali în același timp. Normalitatea este o stare favorabilă pe termen scurt - mediu - lung pentru individ și/sau pentru comunitatea în care trăiește. Fiecare vede "normalitatea" diferit în funcție de educația în sens larg pe care o are. Însă sunt lucruri pe care le considerăm cu toții ca fiind anormale atunci când le vedem sau când avem de-a face cu ele.

Să exemplificăm cu aspecte de anormalitate :

-când vezi că un om vorbește singur pe stradă - cu siguranță 90% dintre cei care îl văd îl vor considera anormal

-dacă cineva adună în garsonieră peste 50 de cotoi și mâțe - cu siguranță îl vei considera anormal.

-dacă vreun prieten de-al tău are achitate la zi toate datoriile către primărie și fisc - se vor găsi cel

puțin 10 alți prieteni care să îl considere anormal.

-când vezi un om cerșind pe stradă - este un lucru anormal.

-când o persoană este abuzată de statul român și nimeni nu îi sare în ajutor decât numai cu declarații sforăitoare de sprijin și compasiune pe rețelele de socializare - este un lucru anormal.

Și exemplele pot continua cu cele de normalitate :

-când vezi parlamentarii dormind în bănci - este un lucru normal

-când în jurul tău toți sunt săltați la o simplă mișcare de deget al vreunui procuror, cel puțin pentru 24 de ore - este un lucru normal

-când votăm ca proștii aceeași politicieni, pe bandă rulantă, care vin la fiecare 4 ani de zile să ne promită autostrăzi suspendate, spitale județene, aeroporturi, etc. - este un lucru normal

-când ne revoltăm și ieșim în stradă protestând împotriva aceluiași politicieni care nu au făcut nimic din tot ce au promis - este un lucru normal.

Primele exemple sunt anormale și este corect să fie anormale față de normalitatea pe care ne-o dorim. Pentru că normalitatea pe care ne-o dorim este într-un stat normal, cu oameni sănătoși, cu oameni care să nu fie nevoiți să cerșască pentru că la vârsta de 50 de ani nu îi mai angajează nimeni, un

stat care își respectă cetățenii prin respectarea legii.

Dacă ne gândim la normalitatea exemplurilor din categoria a doua prezentată, este normal ca, într-un stat în care cultura politică a alegătorilor se apropie de nivelul gleznei, parlamentarii să doarmă în bănci cu gândul că sigur peste 4 ani de zile tot pe el îl vor alege - că deh, de ce oare nu și-au respectat ei promisiunile decât dintr-un motiv foarte simplu - ce să le mai promită alegătorilor peste 4 ani dacă își îndeplinesc acum toate promisiunile ?

Este normal ca într-un stat corupt și plin de buboae, cu capul plecat la occident, cu instituții aservite intereselor de dincolo și nu intereselor românilor, procurorii să taie după cum vor mușchii lor știind bine că nimeni nu se va lua de viața lor. Este oare normal ca în acest stat așa-zis normal un procuror care a închis, și cel puțin pentru 24 de ore, un om care va fi declarat prin sentință definitivă nevinovat, să nu dea socoteală pentru abuzul său ?

Este normal ca statul ăsta puturos și corupt să nu stea decât în spațele tău să te mulgă, să te oblige ca pentru doi lei să faci 400 de hârtii, să schimbe regulile jocului în timpul jocului ?

Și toate acestea sunt posibile doar într-un stat bolnav. Un stat în care bolile societății sunt

SĂRĂCIA, IGNORANȚA, CORUPȚIA.

Dacă ești sărac datorită faptului că ești leșez, atunci este un lucru absolut normal. Dacă însă statul român te ține sărac prin rea credință, corupție sau incompetența lui de a te ajuta concret să îți câștigi pâinea cea de toate zilele, atunci nu este un lucru normal, nu este o rușine pentru tine.

Chiar îți este foarte greu să discerne ce este normal și ce este anormal în societatea românească a anului 2016.

Să ajungi într-o funcție publică - primar, președinte de consiliu județean, parlamentar - și să te ocupi cu mutatul banilor în buzunarul propriu - este normal sau anormal ?

Să existe mai mulți asistați social decât cei care cotizează la sistemul de asigurări - este un lucru normal sau anormal ?

Și lucrurile normale din această societate anormală, precum și lucrurile anormale din aceeași societate normală ni se datorează în totalitate. Nu merg politicienii la vâlăul cu bani pentru că așa este normal, ci pentru că îi trimitem noi.

Totul pleacă de la incapacitatea noastră ca popor să recunoaștem că așa suntem noi : proști, umili, cu capul precum ghiocelul. Și atunci cei mai tari în lipsa de caracter profită și fac ca această societatea să

funcționeze după reguli anormale. Poporul român are câteva trăsături de caracter :

-este umil. Acceptă aproape tot, până moare, gunoiul și nedreptatea care se varsă asupra lui Oamenii religioși chiar justifică în mod absolut contra-productiv nedreptatea ca fiind o cruce care trebuie dusă toată viața.

-este rezistent la sărăcie. Acest lucru s-a văzut încă de pe vremea fostului regim comunist. Cuțitul ajunge la osul românului mult mai greu decât la alte nații și acesta este o mare piedică în evoluția sa ca popor spre o viață mai bună.

-proasta educație și ignoranța au dus ca românii să ignore mocirla din jurul lor, dezastrul în care trăiesc, și să își ducă viața de pe o zi pe alta fără să analizeze prea mult ce li se întâmplă, tocmai pentru a nu se stresa psihic (și deci implicit... pentru a nu înnebuni).

Și toate aceste lucruri sunt posibile în această lume anormală, noi mai suntem încă normali pentru că nu am înnebunit. Încă suntem întregi la cap.

Faptul că noi românii încă suntem întregi la cap, după ce trăim și trecem prin atâtea lucruri anormale... este un lucru întradevăr incredibil.

Cristi Prepelică

Nu cumva votăm prost?

Tocmai de aceea, „Gazeta Brașovului” va continua să prezinte exemplele pozitive din societatea românească. Oameni care au construit lucruri incredibile. Profesioniști extraordinari. Manageri de excepție. Chiar dacă cei mai mulți dintre aceștia nu vor vrea să se bage în politică și nu vor accepta să candideze, exemplul lor va ajuta societatea să trieze mai bine oamenii pe care-i scoate în față.

La primele alegeri democratice de după căderea lui Ceaușescu, împreună cu alți colegi gazetari am ajuns undeva într-un sat pe lângă Brașov. În secția de votare, amenajată într-o școală dărăpănată, o babă a cărei broboadă îi cădea tot timpul pe ochi și-a așezat buletinele pe care urma să ștampileze

pe un colț al urnei. Și pe atunci era interzis să-ți exerciți dreptul la vot în afara cabinei special amenajate. Proaspăta – pe atunci – democrație era însă mult mai tolerantă decât în ziua de azi. Neputându-mi înfrâna curiozitatea, m-am uitat peste umărul bătrânei. Pe primul buletin a pus stampila pe un partid monarhist, iar pe al doilea, pe un partid republican. Contrariat, am întrebabil-o de ce a făcut asta. „Să fie pace și înțelegere, maică”, mi-a răspuns. Bineînțeles, pe al treilea buletin l-a ștampilat pe consensualul Iliescu. Atunci am înțeles cum este votul împăciuitorist.

Mai târziu, viața a devenit mai agitată, iar oamenii mai nervoși. La începutul deceniului trecut, la alte alegeri, un individ a intrat foarte supărat în secția de votare. Roșu ca un rac și cu ochii bulbucați, personajul a pășit apăsător, în cabina de vot. De aici, niște izbituri zdravene aproape că au făcut să se zdruncine secția de votare. Observatorii au așteptat, înmărmuriți, ca nervosul

elector să-și termine repertoriul de bubuituri. Până la urmă, mult mai calm, omul a ieșit din cabină ținând în mână buletinul de vot făcut franjuri. Relaxat, cetățeanul a băgat hârtiile în urnă și, după ce a înapoiat ștampila, a plecat alene, înainte ca membrii comisiei de votare să se dezmeticească. Atunci am înțeles cu este votul nervos.

Despre votul în răspăr am aflat mai târziu de la niște amici care au făcut parte dintr-o comisie de votare. La numărătoare, pe paginile buletinelor vărsate din urnă, se puteau citi tot felul de porcării. Ba chiar, între foile de hârtie, au găsit pur și simplu, tot felul de mizerii, despre care nu se poate vorbi, nici măcar ca despre niște glume proaste.

De la votul care împăca trecutul cu viitorul din anii '90, la votul supărat din deceniul trecut și până la scârba din ultimul timp a trecut aproape un sfert e secol de democrație. An de an, oamenii, deși au învățat multe despre cum

funcționează politica, nu au reușit să aleagă ce trebuie. Mulți cred astăzi – și au suficiente motive pentru o astfel de concluzie – că „toți sunt o apă și un pământ”.

La fel ca în exemplele de mai sus, deși reacția este justificată, nu va duce la un rezultat corect. Undeva s-a strecurat o eroare.

Este clar că democrația noastră a produs o selecție negativă. Că în față au ieșit tot felul de impostori. Pe care – culmea – noi i-am votat. Să nu existe, oare, și oameni de calitate? Să nu fie printre noi și exemple laudabile, demne de urmat? Chiar suntem o nație de escroci, hoți și demagogi? Nu cumva noi noi toți suntem de vină pentru că alegem prost?

Pare că, într-adevăr, politica românească e la pământ, iar partidele nu sunt nimic altceva decât niște găști de șmecheri. Avem totuși dreptul de a ne asocia și de a vota din patru în patru ani. Și, cel mai important lucru, putem să judecăm alegerile pe care le facem.

Nu mințindu-ne că putem continua în același fel, fără nervi și resentimente și fără să luăm democrația în bășcălie. Pur și simplu să cântărim bine oamenii pe care îi votăm.

Tocmai de aceea, „Gazeta Brașovului” va continua să prezinte exemplele pozitive din societatea românească. Oameni care au construit lucruri incredibile. Profesioniști extraordinari. Manageri de excepție. Chiar dacă cei mai mulți dintre aceștia nu vor vrea să se bage în politică și nu vor accepta să candideze, exemplul lor va ajuta societatea să trieze mai bine oamenii pe care-i scoate în față.

Cântărind oamenii după ce au făcut, cei care votează vor putea mult mai ușor să priceapă că, deși actualii politicieni români au spurcat locul, oamenii care sfințesc locul sunt mult mai numeroși. Avem de unde alege.

Alexandru GHIZA

Teoria Conspirației Episodul 7 - Politica de stat

Dan VĂJU

Așadar, conform Constituției României, demnitatea, drepturile și libertățile cetățenilor omului reprezintă valori supreme. Foarte frumos scris, dar să vedem dacă statul prin instituțiile sale respectă acestea. Primul exemplu îmi vine de la demonstrația de la Pungești, contra exploatarea gazelor de șist. Ce lecție de demnitate cu pulanul și-au luat peste ochi activistele Pungeștene de peste 80 de ani de la Jandarmeria Română, de plutea Constituția prin aer sub comanda Colonelului Smântână. Plătit evident din banii noștrii să o apere. Cum zburau libertățile cetățenești de mână cu dreptatea peste șanțul comunei, la unison cu bieții țărani din bucata aia uitată de Moldova, lansate de brațul armat și bătăuș al legii. Ce tradiții democratice bine împământenite respectau „testoasele bătăușe” pe câmpul ăla arid la începutul lui decembrie 2013 spărgând capete de răzeși. Domnea un climat de respect al valorilor umane, demn de o civilizație dezvoltată, demn de o țară membră a Uniunii Europene.

Un alt exemplu de demnitate garantată legal, de drepturi și libertăți cetățenești, am observat în atitudinea aceleiași Jandarmerii care la înghesuiala unui protest „Roșia Montană” în Brașov, de groază pe de o parte că îi văd șefi, și de plăcere diabolică pe altă parte, administra porții mari de demnitate ” în spiritul tradițiilor democratice” cu bocancii din dotare unor biete femei de 50 de kilograme. Plătiți evident din banii noștri (și bocancii și jandarmii). În anul 2013, în România, țară din Uniunea Europeană.

Dar ce lecții de demnitate administrează inspectorii ANAF. De neprețuit! Când ai maximul de tupeu și devi antreprenor, există o mare posibilitate să te trezești cu ei la ușă. Și în timpul controlului, orice cerință a inspectorilor în legătură cu controlul, pe care nu o poți onora într-un timp rezonabil (a se citi ”instantaneu”), vei auzi o voce suavă și împăciuitoare care îți spune ” Vă dau amendă... amendă ”. Simți cum acești oameni respectă demnitatea ta. Valoarea lor supremă ca reprezentanți ai statului ești tu, cetățeanul. Și toate acestea evident, pe banii noștrii. Pot spune cu mâna pe inimă că fețe mai stoarse,

speriate, obosite și sătule, ca acelea ale administratorilor invitați la sediul ANAF pentru a semna procesele verbale finale, am văzut doar în filme de groază. Am simțit cum aerul acolo, în acel birou era plin de demnitate, drepturi și libertăți cetățenești garantate de lege. Am observat cum valorile supreme ale statului de drept îi protejau ca un spectru invizibil pe cei prezenți acolo. Demnitatea omului ca valoare supremă, precum și libera dezvoltare a personalității umane le ieșiseră pe ochi celor vizați de controale, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român. În România țară membră a ... Uniunii Europene.

Și prin orașul nostru plin de mașini la orele la care ne ducem sau ne întorcem de la serviciu, stând în trafic, pentru că de aceea avem mașini ca să stam în ele la căldură, deplasarea fiind o problemă adiacentă, simțeam cum responsabili primăriei, îngroziți, erau în pragul anxietății pentru că valorile noastre supreme garantate de lege, nu sunt respectate. Trepida sediul primăriei sub ei căutând soluții care să fluidizeze traficul. Și toate acestea ce să vedeți, exact pe banii noștrii și exact în Uniunea Europeană.

Mă întreb unde este demnitatea și dreptatea celor care sunt internați în spitale, sau cămine de bătrâni. Sau unde este demnitatea și drepturile cetățenești ale copilului din centrul de plasament. Dacă noi care suntem întregi și funcționali, și avem capacitatea de răspuns la abuz și nedreptate și nu o facem, dar ei săracii, semenii noștri năpăstuiți? Ce drepturi, ce demnitate, ce instituții ale statului cu oameni angajați pe cunoștințe și pe interese de partid. Care competențe manageriale în instituțiile statului, și în regiile de stat, când majoritatea celor angajați acolo au ajuns în baza unor examene trucate sau prin anumite jocuri cu interes obscur. Degeaba mă supun, și cred și mă pun la adăpostul legii, când cei plătiți din banii noștrii ignoră cu bună știință drepturile mele fundamentale, și garantate. Și comit abuz, după abuz, ca să-mi închidă gura, să mă sufoce, să mă prostescă, ca să devin docil și să nu mai vreau nimic. Și toate acestea ghiciți unde. În Uniunea Europeană!

Politică de stat construită pentru cetățean și în slujba cetățeanului? Utopie! Doar scrisă pe hârtie, și doar din promisiunile unor mincinoși versați

care-și spun politicieni. Realitatea este din păcate cea descrisă mai sus. E foarte complicat, mă gândesc, să primești un telefon de la ANAF și să te întrebe dacă ești bine, dacă ai nelămuriri, dacă ți se pare că plătești prea mult. E foarte complicat să primești un control de la fisc într-o notă pozitivă, care să-ți deschidă ușa și să-ți spună că nu vor să te amendeze, că au venit să vadă dacă afacerea ta merge bine și dacă te descurci cu burocrăția, pentru că își doresc să te consilieze ca să fi în acord cu legea. Mi-aș dori niște empatie din partea reprezentanților statului, pentru că spun a mia oară, plătim lunar pentru asta. Bani câștigați prin sacrificarea timpului și a sănătății proprii. Nu ne dă nimeni absolut nimic pentru simplul fapt că existăm. Muncim, creăm, alergăm și ne stresăm zilnic. Și plătim! Avem, n-avem, plătim! Și pentru asta, în loc de respect pentru noi, cetățenii, primim presiuni, amenințări și promisiuni.

”Stăpânii” noștrii știu acest aspect. Au creat, perpetuat și menținut un sistem demn de evul mediu în care umilul fraier plătit de taxe și impozite, trebuie jupuit până la piele, și trebuie să stea drepti de frică în fața instituțiilor statului și a reprezentanților acestuia. Drepturile, libertățile, demnitatea noastră sunt niște idei abstracte, viciate cu bună știință, ceea ce primează, din păcate este presiunea statului asupra noastră.

”România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme, în spiritul tradițiilor democratice ale poporului român și idealurilor Revoluției din decembrie 1989, și sunt garantate.” – Articolul 1 alineatul 3 din Constituția României.

Salvarea de vieți omenești nu are limite bugetare

Zilele trecute, o dubă s-a lovit de un TIR pe drumul dintre Brașov și Ghimbav. Un accident urât, a fost nevoie ambulanțe, iar echipajele SMURD au intervenit pentru descarcerare. Nu trece săptămâna să nu înregistrăm, la nivelul Brașovului, multe, prea multe, accidente de circulație. Chiar și trecerile de pietoni s-au dovedit și se dovedesc nesigure.

Așa cum orice birou de relații cu publicul (sau teșghea, pentru că încă avem teșghele, dar aceasta este o altă discuție) este la îndemâna cetățenilor, așa cum secțiile de poliție funcționează în cartiere, așa și serviciile de intervenție în caz de accident sunt plasate în așa fel încât să fie cât mai aproape de nevoile cetățenilor. Așa cum se poate în Occident, se poate și la noi.

Motivele pentru care se întâmplă asemenea nenorociri sunt mai multe: neatenția, viteza neadaptată, greșelile de plasare sau iluminarea necorespunzătoare a trecerilor de pietoni. Motive care țin de persoane sau care țin de managementul circulației într-un oraș care are o infrastructură altminteri bună.

Salvarea de vieți omenești presupune, pe lângă dotări corespunzătoare ale echipajelor de urgență sau oameni calificați, un timp de intervenție scurt. Cât mai scurt. Fiecare secundă este prețioasă și poate fi hotărâtoare.

În acest punct de vedere, avem o problemă la Brașov. Atât stația de salvare, cât și stația SMURD sunt plasate aproape de centrul orașului, pe strada Sitei și pe strada Mihai Viteazul. Practic, cele două instituții sunt aproape vecine, la o stradă una de cealaltă. În condițiile unui accident ca cel de pe Șoseaua Ghimbavului, echipajele au de străbătut un traseu destul de lung, iar dacă este o oră de

vârf, traficul intens poate îngreuna și întârzia deplasarea salvatorilor. Lucru valabil pentru orice intervenție de la marginea orașului sau de pe șoselele naționale, DN1 fiind și aici un drum cu un bilanț trist.

Soluție pragmatică, la care au apelat orașe europene asemănătoare ca dimensiune cu Brașovul nostru, este dispersarea stațiilor de intervenție de urgență. Rămânând într-un sistem de coordonare centralizată – mijloacele moderne de comunicare permit acest lucru –, unitățile de intervenție au fost plasate în mai multe puncte din oraș. Timpul de intervenție este astfel mai rapid, la locul unui accident pleacă echipajul aflat cel mai aproape de acesta.

Un bun exemplu este orașul Manchester, din Marea Britanie. Un oraș de provincie, dar important, cu o populație de peste 450.000 de locuitori. Manchester are nu mai puțin de 7 stații de intervenție, în tot atâtea cartiere ale orașului.

În spatele acestei măsuri există o gândire de tip managerial al cărei obiectiv este salvarea de vieți omenești. Costurile nu sunt mari, iar când e vorba de o astfel de intervenție, problema costurilor nici nu se mai pune. Salvarea de vieți omenești nu are limite bugetare!...

De acolo însă de eficiența dovedită de această măsură, mai există ceva. Există un principiu de funcționare a serviciilor publice: să fie cât mai aproape de oameni. Așa cum orice birou de relații cu publicul (sau teșghea, pentru că încă avem teșghele, dar aceasta este o altă discuție) este la îndemâna cetățenilor, așa cum secțiile de poliție funcționează în cartiere, așa și serviciile de intervenție în caz de accident sunt plasate în așa fel încât să fie cât mai aproape de nevoile cetățenilor. Așa cum se poate în Occident, se poate și la noi.

Cătălin LEONTE

Cetățenii sunt cei care decid!

PER invită brașovenii să propună candidați și să se implice în treburile comunității

Democrația semnifică conducerea poporului sau puterea poporului. În Grecia antică se practica democrația directă. Cetățenii se adunau în agora (piața publică), discutau și luau decizii prin vot direct cu privire la administrarea cetății.

Astăzi se practică democrația reprezentativă. Cetățenii își delegă prin vot reprezentanții în adunările legislative, iar aceștia decid și emit legi în numele poporului. La o simplă analiză pare o modalitate corectă, dar, din păcate, în țările aflate în faza de pionierat a democrației lucrurile nu stau chiar așa, iar România nu face excepție.

Se apropie alegerile locale din 5

ianie și lumea politică se agită. În loc ca cetățenilor să li se prezinte propuneri concrete și realiste, marile partide ne tratează doar numeric, ca simpli posesori de voturi ce trebuie să se contabilizeze în dreptul unei corporații politice conjuncturale, ce are un singur scop, perpetuarea la putere. PER are însă propuneri concrete, printre care: TVA 0% la produsele ecologice (în condițiile în care acestea reprezintă doar 3% din totalul produselor agricole din România, iar în Europa vestică depășesc 16%), interzicerea exportului masei lemnoase (buștean și cherestea) pe o perioadă de 10 ani pentru a permite regenerarea

fondului forestier, consolidarea prevenției în sistemul de sănătate, reducerea gradului de poluare al mediului înconjurător (poluarea afectează sănătatea tuturor românilor), etc.

Deoarece ecologismul reprezintă o doctrină hiperumană care are ca prioritate omul și mediul său de viață, PER își propune să abordeze concret modalitățile ale democrației directe și să implice cetățenii atât în definitivarea proiectelor și programelor politice precum și în selecția candidaților pentru consiliile locale și consiliul județean.

PER gândește și acționează împreună cu natura pentru

cetățeni și în folosul cetățenilor, de aceea consideră că cetățeanul trebuie să aibă un cuvânt de spus și la întocmirea listelor de candidați, nu doar la votarea acestora. PER - Organizația Județeană Brașov promovează o atitudine de încredere și respect față de brașovenii. În acest scop, dorim ca cetățenii să propună candidați pentru funcțiile din administrația locală.

Pentru aceasta, vă rugăm să ne trimiteți o scrisoare de intenție și un CV euro-pass. Solicitățile/propunerile vor fi analizate de forurile de conducere ale PER Brașov, care va contacta solicitantii ce se pliază cerințelor Programului de măsuri al PER.

Totodata, dacă aveți propuneri referitoare la modul de administrare a județului Brașov sau a localităților din județ, la implementarea unor proiecte pentru dezvoltarea localităților sau dacă doriți să ne semnalați situații care afectează în mod negativ comunitatea, vă rugăm să ni le comunicați.

Așteptăm propunerile dumneavoastră la adresa de e-mail brasov@per.ro sau direct la sediul PER Brașov din str. 13 Decembrie nr.55-59.

**Prof. Nicolae Postolache,
Primvicepresedinte PER
Brașov**

De ce, până când ?

Să începem cu un mic joc de memorie...vă mai aduceți aminte cum era în taberele școlare în care mergeam cu toții...chiar dacă nu am prins mult acea perioadă sunt foarte bucuroși de acele vremuri frumoase. Până la Revoluție, în taberele școlare de pe Litoral veneau peste 20.000 de turiști pe serie. Acum, doar câteva sute de copii aleg să-și petreacă vacanța în puținele tabere de stat care au mai rămas la malul Mării Negre. La munte, situația este și mai gravă: singura tabără de stat care a mai rămas în Brașov nu are clienți. În schimb, cele private, destul de scumpe, sunt pline de copii. Oare de ce Ministerul Învățământului nu vine în întâmpinarea autorităților locale cu un proiect

viabil, prin care să îi ajute pe aceștia la renovarea și dezvoltarea taberelor școlare care au zăcut și zac abandonate și părăsite, sau în cel mai bun caz funcționale în condiții mizere. Un exemplu de bună intenție este Primăria Brașov, ce a anunțat că reface trei tabere de stat. Un raport al Curții de Conturi arată că taberele școlare de stat din Brașov au ajuns în ruină deoarece n-au avut parte de un management eficient: n-au fost promovate, n-au avut programe atractive pentru copii și nici n-au fost întreținute. Majoritatea au fost retrocedate și, cel mai probabil, vor dispărea definitiv în scurt timp. Pe de altă parte, Primăria Brașov a preluat trei dintre complexurile turistice. Este vorba

despre taberele școlare Dâmbul Morii, Timișul de Sus – Colonia 1 și Timișul de Sus – Colonia 2.

Se dorește ca autoritățile locale să nu reușesc în proiectul de modernizare și punere în funcțiune al taberelor..... se dorește oare ca acestea să fie luate de privați ??? Cine are de pierdut în această speță ??? Vă spun eu, ELEVUL are de pierdut și totodată învățământul românesc, ce se târaie de ceva vreme pe marginea unei adânci prăpăstii...Ce ar fi dacă stimabilul domn Curaj-ministrul învățământului românesc ar crea o echipă de lucru să găsească o soluție în acest sens ? Ce ar fi dacă s-ar redeschide aceste tabere de creație, de studiu, etc ? Pe de altă parte, complexurile turistice șco-

lare private din Brașov prosperă. Tabăra de vară pentru cercetași de la Zărnești este printre cele mai căutate din județ. Acolo sunt acceptați copiii cu vârsta minimă de patru ani, care pot deprinde tehnici esențiale de supraviețuire. Sunt inițiați în alpinism, orientare turistică și deplasare cu tiroliana. În plus, învață cum să monteze un cort și cum să se decurce atunci când își petrec noaptea în natură. Mai iau cursuri de înot și fac drumeții la Castelul Bran, Cheile Râșnoavei sau Cetatea Râșnov. Un alt complex turistic de succes în județul Brașov este tabăra de tenis de câmp de la Bran. Pe lângă lecțiile cu racheta în mână, copiii mai pot merge la piscină, trage cu arcul, să se dea cu tiroliana și să

face excursii pe munte. În program mai este inclusă și vizionarea unui film la Cinema-ul SD din municipiul Brașov. Tabăra poate fi ocupată de copii cu vârste cuprinse între 5 și 18 ani, în grupuri de câte 25 pe serie. Ce ar fi dacă, am milita cu toți pentru aceste lucruri ?!

Silviu MOLDOVAN,
Prim-vicepreședinte
BPJ TNL Brașov

Fără să începi, nu poți să schimbi nimic. Sâmbătă am început în gara din Brașov.

Florian STAICU

Sâmbătă dimineață, alături de un grup de tineri, Florian Staicu a luat prin surprindere călătorii din gara din Brașov cu o expoziție de fotografie cu cele mai frumoase obiective turistice din oraș. Aceștia au decorat pereții neîngrijiți ai gării și au instalat odorizante în băile din incintă.

Este inacceptabil ca primul contact cu orașul, atât pentru turiști cât și pentru brașovenii care se întorc acasă, să fie într-un mediu atât de urât. Gara trebuie renovată integral cât mai curând, dar până atunci voi continua să folosesc aceste imagini pentru

a demonstra că Brașovul este mai mult decât o gară murdară. Mi-a luat 30 de minute să schimb peisajul de acolo, iar asta spune multe despre cât de ușor este să faci un bine orașului atunci când îți dorești asta cu adevărat", a explicat candidatul independent.

În ciuda bunelor intenții, Staicu ar putea să fie amendat de către autoritățile locale pentru gestul din această dimineață. „În mod normal ar fi trebuit să pierd câteva săptămâni pentru a obține aprobările necesare instalării tablourilor și a odorizantelor în gară. Cu riscul unei amenzi, am preferat

să arăt cât de ușor este să faci gara suportabilă. Sper ca posterele și odorizantele să rămână acolo cât mai mult timp, pentru că administratorii vor să le dea jos. Dacă va fi nevoie, vom repeta acțiunea până când aceștia vor înțelege cât de importantă este renovarea gării”.

Cristian MACEDONSKI

**Președinte
APDT Brașov,
Consilier Local
din partea FDGR**

Brașovul are nevoie de o administrație locală profesionistă transparentă și funcțională

Imaginea orașului nostru este afectată tot mai mult, pe zi ce trece, de evenimente neplăcute și cazuri de corupție în care sunt implicate persoanele care ar trebui să ne reprezinte. Totodată, vedem că activitatea Direcției Naționale Anticorupție aici, la Brașov, este din ce în ce mai intensă, ceea ce înseamnă că, în sfârșit, avem oportunitatea de a eradică acțiunile de corupție și de a deveni mai cinstiți, mai corecți și mai transparentți.

În calitate de posibil viitor primar al Brașovului, îmi doresc ca în Primărie și în administrația locală să se pună un accent foarte mare pe profesionalism, iar toate acțiunile pe care această instituție le va face să fie bazate pe expertiză și rapoarte exacte, facilitând totodată și procesul de transparentizare al deciziilor care se iau.

Astfel, pe această cale, vă asigur, stimabili brașovenii, că voi face tot posibilul pentru ca lucrurile în

administrația locală să funcționeze normal, transparent și corect: orice solicitare pe care o faceți, precum și dosarele în lucru să fie rezolvate la timp, salariile angajaților să fie livrate, iar activitățile ce constau în colaborarea dumneavoastră cu Primăria să fie soluționate.

Este important ca noi, brașovenii, să avem încredere și să apelăm în continuare la serviciile pe care Primăria Municipiului Brașov ni le oferă, deoarece doar așa vom putea să contribuim,

pas cu pas, la procesul de "curățare" al administrației publice din oraș.

Este timpul ca Brașovul să devină un oraș și mai modern, cu o imagine curată, atât în țară, cât și în afara ei, iar acest lucru se traduce, înainte de toate, în reprezentanți cinstiți, serioși și capabili să utilizeze banii publici în favoarea întregii comunități. Eradicarea corupției din toate instituțiile publice este o nevoie reală și cât mai urgentă, iar persoanele care au comis nelegalități

trebuie să plătească pentru faptul că au îndrăznit să folosească ceva ce nu le aparține, cu atât mai mult cu cât ne referim la banii publici.

Vă asigur, așadar, că voi face tot posibilul pentru ca în administrația locală să se pună accentul pe profesionalism, transparentă și funcționalitate, iar serviciile pe care Primăria Municipiului Brașov ni le oferă să fie cât mai bune pentru fiecare dintre noi.

6 | FAPT DIVERS

COARNE? SAU TROFEE?

Karla TITILEANU
decorator

Omul, prin esența existenței sale este vânător. Inițial de foame, mai apoi de distracție. Apanaj al bărbaților, abilitatea vânătoarească a fost deseori încercată și de către femei, dar puține se avântă cu pușca prin pădure. Doamnele, rămân însă vânătoare de frumos, căutând să îmbine pasiunile masculine cu abilitățile feminine. De la coarne la trofee, distanța este destul de mare, dar poți ușor să faci coarne în goana după un trofeu.

În altă ordine de idei, azi vă propun să vă gândiți la trofeele de vânătoare și la modul în care ele își pot găsi locul în spațiile de locuit sau lucrat. De cele mai multe ori le întâlnim agățate aiurea, împăiate prost, cu ochi de sticlă ce te țintuiesc glaciari din perete. Ideea unui astfel de trofeu este de-a dreptul înfiorătoare, grotescul spațiilor împânzite cu astfel de arătări fiind absolut devastator pentru orice ochi condus de cel puțin doi neuroni. Exemple de astfel de locuri avem și în Brașov (le știți voi care, iar dacă nu, puteți face o ușoară cercetare și le discutăm) și din păcate spiritul vânătoarească al unei vile, cabane, restaurant, nu este decât unul pur barbar, neavând absolut

nimic în comun cu stilul specific și designul vânătoarească.

Dacă vorbim de o amenajare clasică, trofee sunt în mare majoritate, reale și foarte bine conservate, amplasate corect, nu în număr mare pentru a crea o pădure de coarne și în general contrabalanzează grandoaarea unui șemineu masiv. Cele mai apreciate sunt cornutele ce dețin o podoabă generoasă și impunătoare, dacă vorbim de decorarea murală, cât privește aruncarea unei blane de urs în fața șemineului, acolo intrevin alte coordonate.

În amenajările moderne însă, apar aceste trofee, care în mare proporție sunt false, fabricate de la carton, plastic, sticlă, rășină, până la diverse tipuri de metal și combinații de materiale. Acestea au diverse texturi, și aplicații, astfel încât să se poată adapta liniei de decor și amenajare a spațiului propus. Așadar, faceți alegerea corectă.

Chic Ambient

Chef Mugurel STROIE

Chiftele din cartofi și cașcaval

Ingrediente:

- 150g de cașcaval tăiat cubulețe
- 4 cartofi albi
- 2 ouă
- 50g pesmet
- 1 legătură de ceapă verde
- 2-3 caței de usturoi
- bacon 75g tocat mărunt
- 50g făină
- sare, piper

Preparare:

Cartofii se vor curăța, se vor tăia în 4 și se vor pune la fiert cu sare. După fierbere se vor stoarce de apă și se vor zdrobi până se vor face pastă peste care se va adăuga ceapa verde taiată marunt, baconul, un ou, usturoiul pisat, sarea și piperul și se va amesteca toată compoziția. Din aceasta compoziție se vor face chifteluțe în care vom introduce cașcavalul tăiat cubulețe apoi se vor tăvăli prin făină, ou și la urmă prin pesmet după care se vor pune la prăjit în uleiul bine încins.

Pofta buna!

www.cramagirboiu.ro

2% pentru SCUT
înseamnă 100% schimbare

23 mai

Redirecționează și tu 2% din impozitul pe venit pentru copiii și tinerii din centrele de plasament și adulții cu dizabilități cu care lucrăm la SCUT. Completează formularul 230 până pe 23 mai. Nu te costă absolut nimic și este foarte, foarte simplu. Află mai multe, aici:

ASOCIATIA DE
SERVICII SOCIALE
SCUT
Noi AJUTĂM!
Voi AJUTAȚI!
EI AU O ȘANSA!

www.scutbv.ro contact@scutbv.ro
0773 707 282

Str. Alexandru Ioan Cuza nr.24
Telefon: 0268.418.956
Urgențe: Tel: 0740.088.714
E-mail: contact@health-vet.ro

**Mariana
SEBENI-COMȘA**

Printre comorile descoperite acolo se numără și steagul purtat de Regele Ferdinand la încoronare. Acesta este bătut în pietre scumpe și cusut cu fir de aur. Steagul este cusut cu fir de aur, iar stema este bătută în rubine, smaralde și safire.

Printre comorile descoperite acolo se numără și steagul purtat de Regele Ferdinand la încoronare. Acesta este bătut în pietre scumpe și cusut cu fir de aur.

În Muzeul Primei Școli Românești din Șcheii Brașovului sunt adăpostite adevărate comori ale culturii românești. Atât de valoroase încât nu pot fi evaluate în bani, după cum spune istoricul Ioan Olteanu, cel care de 49 de ani le studiază, le protejează, le traduce și le iubeste. Toate au fost găsite în podul Bisericii Sf. Nicolae, cea pe lângă care a luat naștere Prima Școală Românească, la care a dăscălit și Anton Pann între anii 1821 – 1828 și în anul 1850. Cu 140 de ani înainte, la 1683, la Prima Școală Românească dăscălea un singur profesor, Ioan Duma, care avea nu mai puțin de 110 elevi, după cum reiese din catalogul expus acum în muzeu. (vezi foto). Cel mai tânăr dintre elevi avea 20 de ani. Învățăceii nu-și toceau prea mult coatele prin școală. Trei luni învățau cu profesorul Duma pentru a deveni notari și a se ocupa de administrație. Viitorii dascăli învățau 6 luni. Doar preoții aveau ceva mai multă școală, 9 luni. În 1495, când și-a deschis porțile Prima Școală Românească, la școală venea doar alesul satului, ca să învețe și să devină dascălul, notarul sau chiar preotul satului. Venea la școală, și aducea o găleată de grâu, un car cu lemne și 4 florini (bani cu care cumpărai 3-4 boi). Studia gramatici, învățatură bizantină, pilde din biblie, citate din Aristotel, Democrit și alții. Elevii de atunci învățau cum se fac actele oficiale în cancelarii, aveau un manual de creștere a albinelor și unul cu legile comerciale. Mai târziu, la 1844, consilierul lui Andrei Șaguna și profesor la prima școală a scos un manual nou, numit Macrobiotica, secretul de

PESTE 6000 DE CĂRȚI VECHI UNICE ÎN LUME AU FOST GĂSITE ÎN PODUL BISERICII SF. NICOLAE DIN ȘCHEII BRAȘOVULUI

a lungi viața. Are patru volume, peste 1000 de pagini și s-a păstrat în actualul muzeu.

Lada făcliilor

La acea vreme, întreaga avere a cuiva era și a obștei, iar obștea era a bisericii. Așa se face că, de teama tătarilor și a turcilor, brașovenii din vechime își ascundeau în podul bisericii Sf. Nicolae cam tot ce aveau. Până și slămina și-o țineau acolo. Iar când veneau năvălitorii, preotul zidea ușa de la pod. În anul 1962 cineva a descoperit că dincolo de zid există o ușă. Iar dincolo de ușă se ascundeau adevărate comori. Cinci ani mai târziu, Ioan Olteanu, pe atunci în vârstă de 19 ani, a început să studieze cărțile, tablourile, documentele și celelalte obiecte descoperite în pod. Și nu a terminat nici astăzi, când este preot la Biserica Sf. Nicolae și directorul Muzeului Primei Școli Românești de pe lângă parohia din Șcheii Brașovului. Ioan Olteanu spune că peste 6000 de cărți vechi unice în lume au fost găsite în podul bisericii, dar și documente de stare civilă ale brașovenilor, cataloage ale școlii, tiparnița diaconului Coresi, prima din țară ori steagul purtat de Regele Ferdinand la înscăunarea sa, de la Alba Iulia, alături de regina Maria, la 15 octombrie 1922. Steagul este cusut cu fir de aur, iar stema este bătută în rubine, smaralde și safire. Însă,

Cea mai surprinzătoare poveste pare, însă, cea a lăzii făcliilor.

Spuneam că la acea vreme averea era a obștei, iar obștea era a bisericii. Lada făcliilor dovedește acest lucru. Aceasta era o cutie din lemn care conținea lumânări și bani. Enoriașii veneau la biserică și luau o lumânare pe care o aprindeau lângă icoane. În locul ei, lăsați toți banii pe care îi aveau în buzunar sau chiar în casă. Atunci când cineva din comunitate avea o problemă ce putea fi rezolvată cu bani, mergea la lada făcliilor și lua suma de care avea nevoie. Notarul bisericii știa, la finele fiecărei zile, câți bani sunt în ladă. Însă nimeni nu știa cine și câți bani a luat. Cert este că lada făcliilor nu era niciodată goală și stătea mereu la dispoziția celor care aveau nevoie de ajutor. "În secolul 15 nu exista un control al banilor, pentru că pur și simplu nu exista o mentalitate în acest sens. Lucrurile funcționau bazându-se pe o încredere deplină în aproapele tău. Nu știm detalii despre sistemul de atunci, dar știu că cel care lua bani din ladă îi pune de bunăvoie înapoi, pentru a nu se bloca lucrurile", mai spune Ioan Olteanu.

La 1541 a fost scoasă prima enciclopedie a personalităților care au trăit până în anul 1500. O găsiți în Șcheii Brașovului

Istoricul Ioan Olteanu, preot la Biserica Sf. Nicolae, pe lângă care a luat ființă Prima Școală Românească ne-a arătat o carte veche de 475 de ani, scoasă în anul 1541 la Koln. Are 2000 de pagini perfect păstrate (vezi foto) scrise în germana gotică și reprezintă prima enciclopedie scrisă. Ea conține numele și realizările tuturor personalităților care au trăit până la 1500.

Enciclopedia a fost găsită tot în podul Bisericii Sf. Nicolae din Șcheii Brașovului, alături de prima biblie de la noi, aparținând lui Șerban Cantacuzino și donată Brașovului la 1688, ori de manualul de gramatică scris și dăruit primei școli românești de Petru Maior. (vezi foto)

De departe, însă, una dintre cele mai valoroase piese din colecția găsită în podul bisericii brașovene o reprezintă cele patru Evanghelii ale lui Alexandru Lăpușeanu, dăruite bisericii din Șcheii Brașovului în anul 1560. Această capodoperă unică în țară a fost scrisă, pagină cu pagină, cu foaie din aur pe piele de ied nenăscut. Nimeni nu a fost în stare până acum să o evalueze în bani, spune istoricul paroh Ioan Olteanu

Cea mai surprinzătoare poveste pare, însă, cea a lăzii făcliilor. Spuneam că la acea vreme averea era a obștei, iar obștea era a bisericii. Lada făcliilor dovedește acest lucru. Aceasta era o cutie din lemn care conținea lumânări și bani. Enoriașii veneau la biserică și luau o lumânare pe care o aprindeau lângă icoane. În locul ei, lăsați toți banii pe care îi aveau în buzunar sau chiar în casă.

*Casa Craita – Plaiul Fojii:
La noi, singurul vecin este muntele!*

Vă așteptăm la poalele Pietrei Craiului cu două cabane utilizate complet, râu în curte, căldură de lemn și priveliște de vis, paradis. Foișor cu grătar și ceaune de tuci pentru haiducul din tine.

Aici totul e liniștit, inclusiv prețurile: 600 ron / zi cabana mare (12 locuri), 150 ron / zi cabana mică (4 locuri). Rezervări la: 0728 043 474, 0748 171 917

În timp ce politicienii vorbesc, ne pier copiii!

Expresia "Dum Roma deliberat Saguntum perit!" a rămas în istorie după ce Hannibal a cucerit cetatea Saguntum (azi, Sagunto, un oraș la 30 de kilometri de Valencia). Cetatea a cerut ajutorul Romei, dar atât de mult timp au pierdut senatorii romani deliberând, încât cetatea a căzut în mâinile cartaginezului. În traducere liberă, propoziția sună astfel: "În vreme ce Roma deliberează, Saguntum pier!".

Mor copii în spitale fără să ne dăm seama de ce?! Au fost mai multe ipoteze cu privire la soarta celor trei micuți care au murit recent. Ba au fost portocalele, ba au fost vaccinurile de vină pentru sindromul hemolitic-uremic dezvoltat de aceștia. Ministrul sănătății a declarat că își asumă problemele de comunicare, dar nu își dă demisia din funcție... Cine își asumă atunci situația creată, care vine în continuarea a nenumărate alte ...situații imposibil de crezut?

Ultimii ani au fost, pe bună dreptate, un asalt public și medical asupra sistemului medical. Temele cele mai des întâlnite în articolele critice au fost legate de acuzele de malpraxis și corupție la adresa unor medici și de nenumăratele deficiențe ale sistemului de sănătate.

Criticile din prima categorie au fost făcute, în general, de pacienți, iar mass-media le-a amplificat foarte mult. Cu toate că erau acțiuni izolate, relatările au creat impresia unui ansamblu defect.

Deficiențe de ansamblu ale sistemului au fost formulate mai ales de către reprezentanți din interiorul acestuia. Raționale și

argumentate, acestea au fost întotdeauna pertinente. Dar presa le-a dat mai puțină atenție, nu sunt la fel de spectaculoase.

Nu vreau să se înțeleagă cumva că învinuiesc presa. Dimpotrivă, sunt un admirator al presei și scriu cât pot de des în publicații de largă respirație și nu numai. Așa că profit de ocazia de a scrie pentru brașovenii mei, și vă propun să îmbinăm cele două teme și să ne gândim la malpraxisul la nivel înalt.

Erorile conducătorilor noștri, nu doar din sănătate, dar acesta este domeniul meu de competență și la acesta mă voi referi, liniile greșite pe care le-au trasat de-a lungul timpului reprezintă adevăratul malpraxis din România.

În mod concret, iată 10 greșelile mari care au adus sistemul medical aproape de colaps:

1. Managementul financiar obscur. Fondurile recoltate în sistemul de sănătate sunt utilizate într-o manieră greu de deslușit chiar și azi. Sănătatea primește un procent arbitrar din bugetul de stat. Bani nu sunt distribuiți corect, sunt cheltuiți pe programe sau acțiuni inutile, sunt risipiți și, mai grav, dispar. S-au cumpărat vaccinuri care nu au fost folosite, s-a cumpărat aparatură de înaltă performanță fără contracte de service, s-a făcut propagandă arătându-se câtă grijă există pentru populație, însă aparatele au rămas în cutii nedesfăcute.

2. Instabilitatea conducerii. Sănătatea își schimbă ministrii atât de des încât le-am pierdut șirul. Fiecare nou ministru vine cu o nouă reformă, dar nu apucă să o

Prof. Dr. MSc. Alexandru Vlad Ciurea
Director Științific,
Șef Departament
de Neurochirurgie
Spital Sanador, București

ducă la bun sfârșit. Și nici nu cred că îi interesează prea mult, marea atracție a conducerii sistemului ține de felul în care se fac achizițiile și contractele în sistem.

3. Instabilitatea structurii spitalicești. O poveste arhicunoscută, cu apariții și mai ales dispariții de spitale. Salariați și pacienți au fost scoși în stradă, în numele unui proiect intitulat "comasarea spitalelor" și imposibil de înțeles.

4. Gangrenarea intenționată a industriei farmaceutice. Ce medicamente cumpărați din farmacie? Cât costă? Cine le produce? Noi produceam aceste medicamente? Răspunsurile sunt mai simple decât credeți!... Au fost falimentate unitățile naționale producătoare de preparate farmaceutice, de vaccinuri, pentru a permite dezvoltarea companiilor multinationale.

5. Căpușarea spitalelor. Spitalele suferă de mai multe tipuri de parazitoze: parazitoza farmaceutică (farmaciile abundă în preajma spitalului pentru că știu că pacienții își vor cumpăra medicația de la ele), parazitoza tip catering (spitalul este obligat să aducă mâncare pentru bolnavi din exterior, apelând la firmele cu culoare politică de catering), parazitoza tip "security" (spitalul trebuie să fie păzit de o firmă proiectoare bine plătită), parazitoza tip "cleaning" (spitalul este obligat să fie curățat, igienizat de firma cumnatului sau cumnatei cuiva din conducere). Conform legii, spitalul trebuie să asigure medicația completă și toate materialele pentru pacienți.

6. Managementul pe bază de carnet de partid. Conducerea spitalelor au în vârf manageri numiți politic. S-au perindat pe la conducerea spitalelor tot felul de indivizi cu profesii foarte diferite care nu au nici o legătură cu sistemul de sănătate. Așadar, creierul unităților medicale a fost înlocuit cu un alt organ. Dacă un medic ar înlocui creierul cu intestinul gros, ar intra în istorie!...

7. Stimularea informală a medicului. În sistemul de sănătate nu ai voie să condiționezi actul medical cerând ceva pacientului, dar ai voie să primești ceva dacă pacientul este darnic. Plățile bănești au fost numite plăți informale. Este un fel de sponsorizare personală pe care pacientul o acordă de bună și nesilit de nimeni. Această plată nu este agreată de medici adevărați. Toți doresc o plată oficială, corespunzătoare activității și rezultatelor. E drept, sunt și medici lacomi. Unii chiar au tarife pentru orice – de la intervenții, până la proteze (acestea

sunt susținute prin programe). Unii chiar au angajat mercenari sau vânzători de recompense care vânează pacienții din camera de gardă direcționându-i către cine trebuie.

8. Inadvertențele pachetului de servicii. Lista serviciilor medicale esențiale este elaborată de obicei în fugă, pe genunchi, înainte de sărbători, pentru a nu se observa multiplele inadvertențe.

9. Funcționarea spitalelor fără acreditare. 40% dintre spitale nu au acreditare. Ei, și?!... Merge și așa!

10. Timpul de așteptare. La noi încă se fac liste de așteptare. Românul vine la medic în ultima fază, când constituie un caz grav. În ceasul al 12-lea nu îl mai poți pune să aștepte. Lista de așteptare trebuie elaborată de un medic foarte bine pregătit. Unii mor înainte de a ajunge la medic. Legenda dlui Lăzărescu este, iată, valabilă în fiecare zi...

Se spune că în politică prostia nu este un handicap. Politicianul incompetent nu suferă. Suferă poporul pe care îl reprezintă, dar suferința oamenilor nu îl lasă rece. Când mor copii fără să știm de ce, avem, iată o problemă uriașă! Malpraxisul malign de înalt nivel relevă iresponsabilitatea factorilor de decizie care mențin o stare de tensiune și incoerență în sistemul de sănătate românesc, proliferază scandalurile, promovarea impresarilor de medicină, a celor care știu doar să vândă și să cumpere. Cine sunt câștigătorii și cine sunt pierzătorii? Pierzătorii sunt pacientul, familia lui, medicul, toată populația. Câștigătorii știți cine sunt. În final vă recomandăm să nu vă îmbolnăviți! Să aveți parte numai de sănătate!

RMN-ul de sân – rolul investigației în cancerul mamar

RMN-ul de sân sau imagistica prin rezonanță magnetică (IRM) a sânelui este o examinare utilizată pentru a detecta anomalii în structura sânelui, anomalii care pot indica prezenta cancerului de sân. În prezent, în România, sunt depistate anual peste 10.000 de pacienți în stadii avansate ale cancerului mamar, aceasta reprezentând principala cauză de deces la femeile cu vârsta de peste 40 ani. Din aceste motive ar trebui să se pună mai mult accent pe depistarea precoce a cancerului mamar.

Când este recomandată investigația RMN de sân?

RMN-ul de sân este o metodă

imagistică sigură, neinvazivă modernă, care nu presupune iradiere și care poate fi folosită în investigarea sânelui, ca o metodă de diagnosticare complementară procedurilor uzuale principale cum ar fi mamografia și ecografia și care oferă informații suplimentare în situații precum:

- Examinarea preventivă a pacienților tineri cu risc de cancer mamar (istoric familial puternic de cancer mamar sau ovarian)
- Se suspicionează o ruptură a unui implant mamar
- Prezența unei scurgeri mamare suspecte
- Pe un țesut mamar foarte dens, la care mamografia nu poate detecta un cancer de sân
- Un istoric cu modificări precanceroase mamare – cum ar fi hiperplazia atipică sau carcinom lobular in situ

- La paciențele unde există suspiciunea de recidivă tumorală
- În stadializarea tumorilor multiloculare

Deși examinarea prin rezonanță magnetică a sânelui nu este examinarea de primă intenție în investigarea sânelui, cu ajutorul ei se pot evalua, monitoriza și stadializa cancerul de sân și alte afecțiuni mamare care prin alte metode imagistice nu se pot decela. Această nouă metodă de investigare a sânelui este inclusă în anumite protocoale de screening, deoarece și-a dovedit utilitatea în depistarea precoce a cancerului de sân.

Cum se efectuează investigația RMN san? Investigația se efectuează în zilele 7-14 ale ciclului menstrual, când sânul are un conținut mai mic de apă și când glanda mamară este mai puțin densă. Examinarea

durează aproximativ 30 minute. Examinarea se face obligatoriu cu substanță de contrast. Examinarea IRM captează numeroase imagini ale sânelui (aprox. 1500), acesta fiind "feliat" imagistic din milimetru în milimetru. Imaginile sunt ulterior prelucrate folosindu-se un soft special pentru obținerea unor imagini detaliate. Pe imaginile astfel obținute se pot depista și caracteriza leziuni mai mari de 5mm. În funcție de modul de captare a substanței de contrast, se poate spune de ce natură este leziunea respectivă, benignă sau malignă. În cazul pacienților cu implanturi mamare, rezonanța magnetică este singura examinare care permite aprecierea corectă și completă a integrității implantului de silicon. Pentru acest tip de investigații NU este necesară administrarea substanței de contrast.

Noile metode imagistice prin rezonanță magnetică permit așadar un diagnostic prompt și cât mai exact, într-un timp scurt, care pot duce la o conduită medicală rapidă și adecvată. Afecțiunile care sunt depistate în stadii precoce, cresc șansa de vindecare și de supraviețuire.

RMN-ul de sân, pe lângă restul examenelor IRM uzuale, este una dintre investigațiile care se realizează, cu un echipament de rezonanță magnetică de ultimă generație, în Centrul Medical Hiperdia Brașov, situat pe strada Nicolae Titulescu nr 2 (în incinta „Carpatex”). **Pentru informații suplimentare și programări vă așteptăm la clinică și la telefonul: 0268.405.300. www.hiperdia.ro Pentru un diagnostic de încredere**

CÂND CUVINTELE DAU GREȘ

Sper că Făgărașul va primi șansa unui liceu de muzică. Și nu, anecdotic vorbind, să pățesc precum marele George Enescu care atunci când a cerut ministerului sprijin pentru înființarea unui cvartet de coarde a primit următorul răspuns: „Se aprobă subvenția solicitată dar, din motive bugetare, recomand reducerea cvartetului la trei membri”.

cum spunea un mare scriitor, Hans Christian Andersen: „Atunci când cuvintele dau greș, muzica vorbește”. Iar eu doresc ca muzica să „vorbească” și la Făgăraș. Încercarea de a realiza un liceu de artă la nivelul Făgărașului este urmarea faptului că

avem aici foarte mulți copii talentați și avem deja o clasă de artă unde studiază în jur de 90 de copii. În ultimii ani ne pleacă tot mai mulți copii din oraș. Un liceu de muzică, un liceu de specialitate, ar putea fi o soluție pentru a ajuta copiii talentați din Făgăraș să rămână acasă, să nu stea cazați prin internate, să poată fi supravegheați de părinți și coordonați de profesori. Liceul poate aduce un plus de valoare culturii și educației în Făgăraș având în vedere faptul că mulți părinți doresc să implice copiii în tot mai multe activități de acest gen. Iar muzica, dincolo de artă, are și o mulțime de alte avantaje, pe care, uneori, nici nu le bănuim:

- ajută la dezvoltarea concentrării pe termen lung și fără întreruperi.
- pentru cei mici, muzica este unul dintre domeniile care îi ajută să implementeze noțiunile matematice elementare precum adunarea, scăderea, înmulțirea

și împărțirea.

de la un anumit nivel se introduc elemente simple de fizică și acustică. tot muzica stimulează autocunoașterea, autocontrolul sau stăpânirea de sine și se numără printre puținele domenii care dezvoltă în mod echilibrat ambele emisfere ale creierului. Încă de la naștere, odată cu primele cântece de leagăn fredonate de mama și continuând cu cântecele învățate la grădiniță și la școală, muzica are un rol fundamental în dezvoltarea personalității. Potrivit psihologilor, inteligența muzicală a copiilor și a oamenilor, în general, este la fel de importantă în viață precum inteligența logică și matematică sau precum inteligența interpersonală. Este demonstrat faptul că muzica are o influență pozitivă asupra dezvoltării cognitive a copiilor, a memoriei și a relaționării acestora cu alte persoane de vârsta lor și nu numai. Foarte mulți oameni susțin

ideea că un om educat, în speță un copil educat, este, în primul rând, un copil disciplinat. Aici intervine, de asemenea, importanța muzicii în viața copilului deoarece studiul unui instrument presupune de cele mai multe ori o disciplină sportivă, mai ales în cazurile de performanță. Sper că Făgărașul va primi șansa unui liceu de muzică. Și nu, anecdotic vorbind, să pățesc precum marele George Enescu care atunci când a cerut ministerului sprijin pentru înființarea unui cvartet de coarde a primit următorul răspuns: „Se aprobă subvenția solicitată dar, din motive bugetare, recomand reducerea cvartetului la trei membri”.

**Profesor Ion Negrilă
director Școala Gimnazială
„Ovid Densusianu”**

Muzica este, în opțiunea mea, cea mai frumoasă dintre arte. Pentru că așa

Socializarea virtuală între limite și nelimitat

**Andreea Kovásznai
RĂDULESCU**

Copilul tău abia a învățat să citească și să scrie, dar tastează de zor pentru că mai are ceva de povestit cu colegul de bancă cu care a petrecut oricum

jumătate de zi. Nu pot să numesc niciunul dintre mediile virtuale în care se desfășoară viețișoara lor fremătândă, dar sunt sigură că ai auzit de măcar unul dintre ele. Fiind în primii ani de școală, este prea mic să îți blocheze accesul la conturile lui, iar când a ajuns în situația de a o face te împinge pe tine să apelezi la diverse persoane din lista de prieteni pentru a mai afla câte ceva despre el. La vârste diferite pericolele sunt diferite, în funcție de puterea de discernământ a fiecăruia, în funcție de doza de realitate pe care juniorul o lasă la suprafață.

Școlarul mic va fi mai dezinvolt, mai sincer și va dezvălui multe lucruri despre el, despre familie,

despre casă, locuri în care vă petreceți timpul, chiar intervale orare. O simplă trecere în revistă a statusurilor îți va confirma acest lucru.

Adolescentul are tendința de a brava, de a masca ceea ce este, de a prezenta o imagine cât mai interesantă, mai enigmatică. El simte mai acut presiunea grupului și va acționa ca atare.

Și într-un caz și în celălalt, copiii noștri sunt expuși unor pericole pe care le-am putea preîntâmpina explicându-le de la bun început. Interzicerea cu desăvârșire a statului la calculator nu rezolvă problema pentru că se va găsi mereu un prieten sau un vecin și ai să constăți că juniorul tău mai-mai

se mută de acasă.

Ce e de făcut?

- Să învățăm copilul să utilizeze corect site-ul,
- Să nu publice date personale (adresă, număr de telefon),
- Să nu facă publice perioadele de vacanță (nu se știe cine ar putea să viziteze casa în lipsa voastră),
- Să nu publice fotografii care ar putea fi „furate” și folosite în alte scopuri pe care el nici nu le bănuiește,
- Să își schimbe periodic parola,
- Să restricționeze accesul la informațiile sale,
- Să accepte ideea că nu are siguranța identității celui cu care comunică, pentru că oricine poate să spună orice și poate să își creeze

un avatar prin intermediul căruia să atragă, să fie placut și să câștige încrederea,

- Să nu se lase atras în jocuri la care trebuie comunicat un număr de card / cont,
- Să nu accepte întâlniri cu persoane cunoscute pe internet. Poate mai există și alte mijloace, dar cred că juniorul trebuie să știe că părinții îi sunt aliați și că beneficiază de încrederea lor, iar el, la rândul lui, poate să aibă încredere că nu este spionat prin intermediul terților. Va fi mai deschis spre comunicare cu voi și va fi mai ușor să îl faceți să vă asculte când îi oferiți informațiile necesare spre a se feri de capcanele virtuale care afectează viața reală.

Orange are locuri de practică pentru studenți și masteranzi

Orange, cel mai mare operator de telefonie mobilă de pe piața locală, are 180 de locuri de practică disponibile pentru studenți și masteranzi, conform unui comunicat de presă al companiei. Locurile de practică sunt în cadrul echipelor de vânzări și în magazinele Orange din toată țara, inclusiv în Brașov.

Stagiul se va desfășura în perioada 4 aprilie – 4 mai. Înscrierile se pot face pe www.orange.ro/first-step, până pe 4 martie, urmând ca din 5 până în 25 martie să se desfășoare perioada de selecție și anunțarea candidaților.

Experiența poate fi folosită la facultate pentru echivalarea orelor de practică incluse în programa de învățământ. Cei selectați în program vor putea participa la workshopuri dedicate, pe teme precum brandul Orange, dezvoltarea abilităților de vânzător, dar și de personal branding și munca în echipă. La finalul lunii de internship, participanții vor primi o adeverință de practică și, în funcție de implicarea de care au dat dovadă, pot primi recomandări semnate din partea mentorilor, care le vor fi utile la angajare.

Orange este cel mai mare jucător pe piața de telecomunicații mobile, cu afaceri de 947 milioane de euro anul trecut și 10,1 milioane de clienți.

Festivalul Clătitelor la Prejmer

Mii de clătite, preparate de peste 70 de producători, spectacole, caravana clătitelor, bal mascat, concerte, toate sunt la dispoziția celor care ajung sâmbătă și duminică, 27-28 februarie, la cea de a XII-a ediție a Festivalului Clătitelor, ce se va desfășura la Prejmer. Organizatorii, Primăria comunei Prejmer împreună cu Biserica Evanghelică din localitate, Agenția Metropolitană Brașov, Consiliul

Județean, Asociația Inițiativa Feminină, Centrul Cultural Reduta, așteaptă la ediția din acest an, participarea a peste 10 000 de persoane la eveniment. Prima zi a festivalului, sâmbătă, va fi dedicată spectacolelor și momentelor artistice susținute pe tot parcursul zilei, de către elevii școlilor din localitate. În acest an vor fi două platforme trase de tractoare, pe care se vor prepara

clătite, precum și mai multe caravane tematice care vor merge prin comună. Pe parcursul zilei vor mai fi concerte susținute de Fanfara Țara Bârsei, o expoziție de clătite la Sala Cetate Prejmer, recitalul formației Burzenland Party Band & Claudia Mirișescu, o degustare de clătite în cadrul expoziției, precum și recitaluri Sabrina Stroe și Horia Brenciu & HB Orchestra. Festivalul clătitelor se va încheia

cu Balul Mascat Fasching Prejmer 2016, în Sala Cetate Prejmer, ce se va desfășura duminică seară. Pentru mulți dintre cei care practică turismul cultural, Fasching-ul reprezintă și o oportunitate de informare asupra istoriei locului și Bisericii Cetate Prejmer, notată cu trei stele în Ghidul Verde Michelin și înscrisă în patrimoniul cultural UNESCO din anul 1998, una din cele mai vechi biserici din Sud-Estul Europei.

În Europa, Prejmerul este cea mai estică așezare în care se mai serbează tradițiile săsești, lucru care denotă faptul că această comunitate a înțeles importanța conservării valorilor tradiționale, respectă și are deschidere față de diversitatea culturală. Pe vremuri, această sărbătoare era organizată pentru tinerii care urmau să plece în armată. Este o sărbătoare la care participă toată comunitatea. Sunt așteptate un număr mare de persoane din toată țara, care pot vizita și Cetatea Prejmer, o clădire din patrimoniul mondial UNESCO. Tot în Cetatea Prejmer va avea loc o expoziție de clătite și Balul Mascat Fasching Prejmer 2016, organizat sâmbătă de la ora 20.00, iar duminică de la ora 20.30.

Chimir Zen

Zile clocotitoare. Țărișoara fierbe. Șoc! Primăvară arabă la Români? Atac la democrație! Licuriciu' se face că nu vede?! Ne întorcem în anii 50?

Chimir Zen al nostru e pe felie. Așa că a pipăit pulsul agendei publice. Pentru că este echidistant și rece, redăm cu maximă acuratețe ultimele vești transmise pe adresa redacției.

- Care-i treaba cu Antena 3?
- Hei, deci toată faza asta cu Antena 3 nu este de bun augur. Oricum sunt Gâdea&co, libertatea de exprimare este inherited to the people, da?! Și cum naiba putem să originăm toate problemele noastre de corectitudine politică într-un post de știri? I mean, really, chiar așa de gregari

am ajuns de ne bucurăm de orice potlogărie pe care o supune establishment-ul asupra organizațiilor private? What the fuck, chiar credeam că nu vom adopta toate bullshit-urile americane mainstream...Adică noi avem totuși o istorie milenară, noi suntem creștini, da! Ori melanjul credințelor noastre creștine și pre-creștine ne determină să nu credem în tooth fairy și unicorni, ca americanii. Ci în Isus, în Zalmoxe și în Terra Mater, adică Mama Pământ. Și să ne conectăm în a meaningful way, chiar și cu cel pe care-l urâm. Chiar dacă ăla lucrează la Antena 3! Man, pentru toți este loc sub soare, chiar era necesar acum să suferim oamenii ăia atâta?

Hipster antenist

- Tovarășe hipster, care e poziția dumitale vizavi de Antena 3?

- După umila mea părere, A3 ar trebui să moară! Dacă se poate, în chinuri. Pentru că ei au fraudat statul de drept și tot ce reprezintă opțiunile democratice manipulând săracii cu duhul într-un sens cu totul anti-constituțional și împotriva Statului de drept! I mean, suntem chiar atât de soft să nu ne dăm seama că zi de zi livrează o manipulare hard foarte bine orchestrată?!

Cică au scos oamenii în stradă „La o plimbare!” Mno, karma is a bitch! Acum o să aibă parte de o foarte lungă plimbare! Ntz, ntz... Hashtag lauracodruțateiubim!

Hipster tehnocrat, frumos și liber

Întrebată de Chimir Zen ce părere are despre evacuarea Antenei 3, doamna Maria Frapini ne-a răspuns:

- Ce este frumso și Lui Dumnezo îi place! Dragii prieteni azi am, fost la o comferință a Femeilor libere din industriile textile și ceam văzut a fost extra-ordinar! Femei în floarea puterii vârstei lor care stie să facă bani și să fie doamne și femeii în aceleași timp. Că viața unui om de afaceri este foarte GREA! Mai ales viața femelelor care fac bani în afaceri. Și să știți că Antena 3 e doamna televiziunilor din ROMANIA! Este un abuz incalificabil!

Și în țara la noi chiar este nevoi de o instituție care consider că este foarte importnată pentru democrație. INSTITUȚIA PRIMEI DOMNE! Cum e în America, ați văzut cu Michele Obama cât de tare este prezentă în spațiul public, chiar dacă e africană! Așa și eu și partidul nostru promovează EGALITATEA DE

ȘANSE și mai ales instituții care trebuie să apară și la noi! O dată, cine știe, poate voi fi PRIMA DOMNĂ...ȘI cât o să fiu prima DOAMNĂ, toate televiziunile o să fie sigure!

PRIETENILOR de la A3 vă doresc o zi extraordinară și FIȚI TARI!

Și nu uitați!, Sănătate c-ai mai bună decât toate!

Maria Frapini, neuparlamentar

De la Cibo și Poiana la Nivea

File de industrie: Fabricile „dulci” și „cremoase” ale Brașovului

Cătălin BĂDULESCU
brasovorasmagic.ro

Brașovul a avut încă de pe vremea Imperiului Austro-ungar fabrici renumite în industria dulciurilor și a cosmeticelor. Cele mai cunoscute sunt Hess – Poiana și Beiersdorf – Nivea. Tradiția a continuat atât în perioada interbelică cât și în cea comunistă.

Hess – Poiana Produse Zaharoase – Cibo – Poiana Kraft Jacobs Suchard

ciocolată „Hess” – Unitatea 1, actuala unitate a Kraft Foods România de pe strada Al. Ioan Cuza nr.3. În anul 1925 a fost construită fabrica de ciocolată și specialități din ciocolată, fabrica deschisă de frații Stollwerk veniți din Bratislava – Unitatea 2, actuala unitate a Kraft Foods România de pe strada De Mijloc nr.37 A. Între anii 1948 - 1954 o dată cu naționalizarea, statul devine proprietar al ambelor unități producătoare de ciocolată din Brașov iar în anul

aceeași fabrică sub aceeași denumire: „Dezrobirea”. O marcă celebră a fost ciocolata Postăvaru. Circula și o glumă în epocă, legată de ... rimă. După 12 ani denumirea acestei fabrici este din nou schimbată. Astfel în anul 1966 „Cibo” va deveni pentru încă 25 de ani noua denumire a fabricii de ciocolată din Brașov. În anul 1989 fabrica de ciocolată „Cibo” va deveni „Poiana – Produse Zaharoase S.A.”. O dată cu redenumirea acesteia, noi strategii de marketing au fost adoptate, astfel încât fabrica lansează în același an pe piața românească noi mărci de produse zaharoase, acum devenite tradiționale: „Poiana”, „Silvana”, „Smash”, „Suchardine”, „Sugus”.

În urma achiziției din anul 1994 de către Compania Multinațională Kraft Foods, a fabricii „Poiana – Produse Zaharoase S.A.” aceasta din urmă își va schimba denumirea în „Kraft Jacobs Suchard Romania S.A.” iar în anul 2000, Kraft Jacobs Suchard este numită „Kraft Foods România”. Ca urmare a crizei economice din anii 2008-2009, fabrica din Brașov și-a încetat activitatea, produsele Poiana menținându-se pe piața românească, fiind însă importate din Bulgaria. În noiembrie 2013, Lidl România a anunțat că este interesat de construcția unui hipermarket pe locația fostei fabrici Poiana.

Leo – Beiersdorf – Nivea – Chlorodont- Colgate-Palmolive

Nivea este prima fabrică de cosmetice din România, începuturile sale datând din anul 1926. Apoi, după naționalizare, Întreprinderea de Produse Cosmetice «Nivea» Brașov, a reprezentat o firmă românească care a reușit să monopolizeze Orientul Apropiat și Europa estică (blocul comunist), datorită

raportului calitate-preț avantajos. Au fost comercializate sute de tipuri de produse, între care paste de dinți, creme de ras, creme pentru piele, săpunuri, deodorante, șampoane, parfumuri și ape de toaletă, produse chimice pentru gospodărie etc.

În 1840, la Brașov se deschidea un atelier de fabricat săpunuri. Un altul a fost înființat în 1896. Cele două ateliere vor intra, după naționalizarea din 1949, în componența fabricii de săpun „Poiana”.

Fabrica Nivea din Brașov își are începuturile în laboratorul de cosmetică „Leo”, existent din 1926, înființat inițial la Ghimbav. Adevăratul său act de naștere se află însă în adresa Ministerului Comerțului din 7 decembrie 1923. Treptat, laboratorul își deschide noi secții, producând în perioada interbelică pasta de dinți, praful de dinți și apa de gură „Chlorodont”, ca și crema cunoscută inițial sub numele de Leoderm. Încă din primul an de activitate al laboratorului, sunt aduse din Anglia și Italia rizomi de mentă, punându-se astfel bazele primelor culturi cu această plantă în împrejurimile Bodului. Sunt puse în funcțiune instalații pentru extragerea din plante a uleiurilor necesare aromatizării pastei de dinți. Din 1932, laboratorul devine fabrică, numele ales fiind Chlorodont.

Trebuie menționat faptul că firma Chlorodont România aparține de concernul german

și săpun. În iulie 1950, vechile fabrici Chlorodont și Beiersdorf sunt comasate în întreprinderea „Nivea”, căreia i se adaugă la 1 septembrie 1956 și fabrica Poiana. Directorul fabricii Beiersdorf, Vasiliță Tarția, a fost torturat de autoritățile de represiune brașovene, după care a fost trimis în temniță la Aiud. Din cauză că, după război, firmei germane i-a fost confiscată marca, chestiune reparată abia în 1997 în urma unui proces, Nivea Brașov a deținut, un timp, monopolul asupra dreptului de utilizare a numelui.

După 1957, fabrica a fost re tehnologizată în vederea producției de sortimente noi. În zona Bod se dezvoltă o unitate de culturi agricole, lângă vechile plantații de mentă, cărora li se adaugă lavandă și salvie, pe o suprafață de peste 280 de hectare. Mușchiul de stejar era utilizat ca fixativ, iar cetina de brad pentru aroma de rășinoase. În această perioadă, fabrica deschide și o secție de cercetare, care va lansa tehnologii îmbunătățite pentru noile produse.

Din 1963 se trece la producția proprie de tuburi de aluminiu pentru pastele de dinți și cremele de ras, iar din 1965 se dau în folosință doze pentru spray-uri și aerosoli.

Anii '80 au consacrat firma pe piața internațională. Este perioada de maximă înflorire a întreprinderii și totodată perioada cu cele mai multe sortimente aflate în procesul de producție (de ordinul sutelor).

După 1990, firma a fost redenumită Norvea. În 1993, prin privatizare, Colgate-Palmolive a preluat 76% din acțiuni, iar în 2006 a cumpărat și restul de 24% de la foștii acționari ai Norveei. Din 2009, Colgate-Palmolive anunță relocarea firmelor din România în Bulgaria, iar fabrica din Brașov este transformată în spații de birouri.

Fabrica a fost construită în mai multe etape: În anul 1899 a fost construită în 1954 ambele unități producătoare de ciocolată se unesc în

Agencia de Publicitate
sebeni fiul

Agentia Sebeni&Fiul
Telefon: 0720.606.055
www.agentiasebeni.ro
office@agentiasebeni.ro

Noi îți colorăm imaginea

AES ALDEMAR AES
Service auto specializat în reparații

Electromotoare
 Alternatoare

Orice tip, garanție, piese de schimb

Săcele, str. Alexandru Lapedatu nr. 7
Tel. 0268.27.61.53, 0741.11.80.88. www.aldemar.ro

GAZETA
BRASOVULUI

Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL
Director: Alexandru PETRESCU
tel: 0787.89.86.36
gazetabrasovului@gmail.com

Publicitate: Brandcell 360 SRL
www.brandcell.ro
brandcell360@gmail.com

Tipărit la Tipogramm SRL Brașov
tipogramm@yahoo.com
Tel/fax: 0268.42.77.60

BOXUL trăiește la Brașov doar prin eforturile sportivilor de la CSM

Cu ani în urmă, sportul cu mănuși, boxul, avea o reputație la Brașov. Aici erau sportivi legitimați la cel puțin trei cluburi mari, Steagu Roșu, Tractorul și Rulmentul.

Mai mult, sala Tractorul, pe care unii cu mult zel au dăruit-o (!), avea o tradiție în găzduirea unor competiții de box, pe un ring performant la acea vreme, care, cu anii, a dispărut (!). Au venit apoi vremuri tulburi pentru acest sport, pentru că lipsa finanțării a dus la prăbușirea boxului și nu numai. Acum, boxul mai trăiește datorită eforturilor celor care se ocupă de destinele secției de prefil de la CSM Brașov, iar în județ, doar la Zărnești, unde neobositul Rotaru Furmuzache tocmai a fost nevoit să-și mute elevii într-o incintă insalubră, pentru a continua să boxeze. Desigur, la Brașov, mai sunt cluburi private, unde se practică boxul, kickboxing-ul sau alte discipline înrudite, dar acestea nu sunt afiliate la federația română de specialitate. Revenind la boxul brașovean, trebuie spus că secția de la CSM Brașov își desfășoară activitatea cu aproximativ 8 sportivi legitimați și cu tot atâția de curând cooptați, aflați în curs de legitimare. Aceștia sunt coordonați de antrenorul Gheorghe Florea și acoperă întreg spectrul categoriilor de vârstă: cadeți, juniori, tineret și seniori.

„Faptul că avem noi legitimați ne dă speranțe, pentru că vin la box copii din nașcuți în 2002, 2003, 2004 și sunt pasionați de acest sport. Suntem singurul club din Brașov, afiliat la Federația Română de Box”, ne-a precizat antrenorul Gheorghe Florea.

Una din problemele secției este aceea legată de imposibilitatea amplasării ringului de care dispune: „Ring avem, dar nu avem un loc unde să-l instalăm, pentru că dacă am face acest lucru, am avea ocupat tot spațiul, unde ne desfășurăm activitatea. Este absolut necesat un ring, pentru că altfel, nu ai unde să-l urci pe tânărul care vine să boxeze. E ca și cum ai face schi fără schiuri

sau ciclism fără bicicletă”, ne-a spus antrenorul de la CSM Brașov.

Cu toate acestea, boxul de la CSM Brașov se descurcă... Altfel, nu obține medalia la „naționale”. Unul dintre cei mai promițători sportivi este Marius Chelerescu, medaliat la campionatele naționale rezervate juniorilor și tineretului. Acesta a avut o serie bună la categoria 66 kg, la campionatele naționale de juniori, reușind să ajungă în finală, unde a fost întrecut de un sportiv din Reșița. „Este o performanță foarte bună, în condițiile în care nu avem cele mai fericite condiții de pregătire și antrenamente. Marius este un sportiv de valoare, care, dacă va fi serios

în continuare, va avea un cuvânt important de spus și la seniorat. Anul trecut, Chelerescu a obținut medalia de bronz la campionatele naționale de tineret”, ne-a spus antrenorul Gheorghe Florea. Alături de Marius Chelerescu, mai pot fi nominalizați Remus Bordea sau Nicolae Grancea, sportivi la categoria cadeți, pe care antrenorul se poate baza. „Sperăm că pe Bordea să-l ducem la Olimpiadă, în 2020. Ar fi ceva remarcabil, dacă acest sportiv se va ține de treabă și va arăta mereu aceeași combativitate și ambiție. Pentru Olimpiadă va trebui să muncească, pentru a parcurge toate etapele de vârstă și să ajungă la seniori”, a completat Gheorghe Florea.

O altă problemă este legată de dificultatea organizării la Brașov a unor competiții, gen „Memorialul Cerchez”, care s-a desfășurat ultima dată în 2013, în sala Școlii Generale 11, din Brașov. Sunt cheltuieli mari, greu de suportat: „Din păcate, suntem la limită cu banii, altfel am mai putea organiza competiții, dar nu ne mai ajută nimeni”, a precizat antrenorul brașovean. Aici se ridică o întrebare, pentru că suntem convinși că la Brașov sunt mulți iubitori ai acestui sport: Credeți că tribunele de la sala sporturilor s-ar popula, la o gală națională sau internațională? Sincer, credem că răspunsul nu poate fi decât

afirmativ!

Pentru sportivii secției de box de la CSM Brașov urmează multiple provocări sportive: Cupa României, la seniori, Cupa României la juniori, apoi la cadeți și alte multe competiții. „Sperăm să avem bani să mergem la aceste competiții. Pentru o reprezentare cât mai bună, ne-ar trebui meciuri amicale, de verificare, cel puțin patru sau cinci turnee de acest fel.

Acum, boxul mai trăiește datorită eforturilor celor care se ocupă de destinele secției de prefil de la CSM Brașov, iar în județ, doar la Zărnești, unde neobositul Rotaru Furmuzache tocmai a fost nevoit să-și mute elevii într-o incintă insalubră, pentru a continua să boxeze. Desigur, la Brașov, mai sunt cluburi private, unde se practică boxul, kickboxing-ul sau alte discipline înrudite, dar acestea nu sunt afiliate la federația română de specialitate.

Corona Brașov, la un pas de semifinalele Cupei EHF!

Parcursul echipei de handbal feminin Corona Brașov în cupele europene, seamănă în acest sezon cu ispravele de acum un deceniu ale echipei Rulmentul! Duminică, de la ora 14,00, tribunele sălii sporturilor din Brașov sigur vor cunoaște animația de atunci, când erau înșesate de lume, la meciurile Rulmentului, încununate mai mereu de succes. Acum, Corona Brașov este gata să refacă tradiția, pentru că echipa este foarte aproape de o performanță unică în ultimii zece ani: calificarea într-o semifinală de cupă europeană... Echipa brașoveană a câștigat duminica trecută, cu 29-21 (13-10), manșa tur din sferturile de finală ale Cupei EHF, în compania echipei daneze HC Odense, pe terenul acesteia... Corona, pregătită de Bogdan Burcea și Dumitru Berbece, a făcut astfel un pas enorm spre semifinale. În meciul de la Odense, Corona a condus permanent, succesul a venit, așadar, logic, iar manșa retur ar putea reface tradiția impusă de „rulmentiste”. În perspectiva confruntării „care pe care” de la Brașov, antrenorul și jucătoarele îndeamnă, totuși, la prudență...

Bogdan Burcea, antrenor Corona: „A fost o victorie importantă în Danemarca, dar trebuie să rămânem concentrați pentru că abia în minutul 60 al meciului

de la Brașov ne putem considera calificați. Mai sunt 60 de minute extrem de importante și cu siguranță ne așteptăm la un retur disputat. HC Odense nu renunță la luptă, de asta putem fi siguri. Au o echipă foarte bună care a mai câștigat la diferențe foarte mari în deplasare, deci nu avem voie să ne relaxăm pentru că în handbal opt goluri nu te pot lăsa să stai liniștit”.

Ani Mircă, portar Corona: „Suntem foarte fericite că am reușit să câștigăm la o diferență destul de mare în deplasare, iar eu mă bucur că am prins atunci, din nou, o zi foarte bună, într-un meci din cupele europene. Nu se pune problema să ne relaxăm, pentru că suntem conștiente că în handbal totul e posibil astfel că trebuie să dăm totul și în meciul de acasă, pentru ca la final să ne bucurăm împreună cu fanii care vor veni la meci și care, cu siguranță vor face o atmosferă extraordinară”.

Camelia Hotea, jucătoare Corona: „Trebuie să ne mobilizăm foarte bine și să folosim avantajul propriului teren. Vom avea în sală o sală plină pe care nu avem voie să o dezamăgim așa că vom face totul pentru a sărbători calificarea împreună. Acasă trebuie să mobilizăm chiar mai bine decât am făcut-o în Danemarca”.

Marilena Burghel, jucătoare Corona: „Normal că mă bucur când joc bine, dar mult mai importantă acum este victoria echipei și faptul că am luat o opțiune serioasă la calificare. Trebuie să jucăm la fel și acasă, acolo unde vom avea și publicul de partea noastră, și atunci cu siguranță ne vom bucura împreună de calificarea în semifinale”.